

Arvoisat sotiemme veteraanit, hyvät kuulijat!

Huhtikuun 27. päivä oli Lapin sodan viimeinen päivä ja samalla viimeinen päivä, jolloin Suomi oli sodassa. Tänä päivänä juhlistamme kansallista veteraanipäivää, ei voiton- vaan rauhanjuhlanä. Juhlan ajankohdaksi ei siis ole valittu sodan päättymispäivää sattumalta. Sodassa Suomi maksoi kalliin hinnan itsenäisyydestä. Kaatuneita oli lähes 100 000, ja kotiin palasi saman kokoinen joukko pysyvästi vammautuneita.

Sodan päättymisestä on kerennyt vierähtää jo 76 vuotta. Sodan omilla silmillään nähneiden ja kokeneiden määrä vähenee vuosi vuodelta, ja etäisyys heidän ja nuorimman polven välillä sen kun kasvaa. Kovin monella minun ikäiselläni ei enää ole isovanhempia, setiä tai isiä, joilla olisi omia kokemuksia kerrottavana.

Monelle sota ja sotaveteraanit ovat jääneet etäisiksi. Sodista puhutaan koulun historian tunneilla, mutta sodan kokeneiden äänet käyvät vähemmäksi vuosien kuluessa.

Monelle itsenäinen maa saattaa tuntua itsestäänselvydeltä, muuttumattomalta asialta, joka on ja joka tulee pysymään. Olisi kuitenkin hyvä muistaa, ettei tämä aina ollut itsestäänselvyys, ja olisi hyvä, että myös nuoret muistaisivat sotaveteraaneja ja heidän tekojaan, edes tänä yhtenä päivänä.

Veteraanien polvi ei vain puolustanut Suomea sodassa, vaan se rakensi pohjaa nykyiselle hyvinvointivaltiolle, josta me saamme tänäkin päivänä nauttia. He myös suoriutuivat

mallikkaasti sotakorvauksien maksamisesta ja sodan vaurioittaman maan jälleenrakennuksesta.

Veteraanien perintö ei ole vain fyysistä vaan myös henkistä. Sota-ajan lausahdus "kaveria ei jätetä" on asenne, jota meidän kaikkien pitäisi pyrkiä ylläpitämään nykyäänkin.

Tämän vuoden veteraanipäivän teema onkin

"Ihmisten välillä hyvä tahto".

Monet nyky-yhteiskunnan ongelmat ja haasteet kumpuavat tämän hyvän tahdon puuttumisesta.

Esimerkiksi sosiaalisessa mediassa ihmiset eivät useimmiten kohtele toinen toistaan hyvántahtoisesti, vaan juuri päinvastoin, mollaten ja tuomitsevasti. Jos näkisimme toisissamme hyvän ja veisimme asioita eteenpäin positiivisuuden kautta, niin olisi maailma sen verran parempi paikka. Tämä on ihmisyyttä parhaimmillaan.

Veteraanit antoivat meille itsenäisyyden, rakensivat hyvinvointivaltion, ja onkin meidän nuorempien polvien tehtävä huolehtia, että selviämme nykymaailman koettelemuksista pitämällä yhtä ja toimimalla hyvien asioiden puolesta.

Hyvää kansallista veteraanipäivää kaikille!